

Küreselleşme ve Planlı Eğitim

Yeni bir yüzyıla girerken geçmiş yüzyıllardakinden farklı birtakım kavramlarla karşı karşıyayız. Bu kavramlardan ilki, binyıl (millenyum). Yeni yüzyıla nitelen bir diğer kavram da küreselleşme. Küreselleşme kavramının ön plana çıkmasının

nedeni, hemen hiçbir dönemde "değişmenin" bu kadar kapsayıcı ve derin olmamasındandır. Yaşamın bütün alanlarında meydana gelen değişimler yeni bir dünya, dolayısıyla da yeni değerler sistemi oluşturmaktadır. Bu değerler sistemi günümüz değerler sistemini sarsarak, adeta yarının planlanması gerektiği gerçeğini ortaya koymaktadır.

Bu planlamada temel mekanizmaya hiç kuşkusuz "eğitim". Ulusal bilgi politikalarının temel amacı da, aslında "öncelik" sorununu da içine alan planlar yapmaktır. Günümüzde Türkiye'de kaç üniversitenin, üniversite içinde kaç bölümün, yüksek lisans ve doktora çalışmaları için araştırılacak konular üzerine sistematik bir stratejisi var? Eğer yoksa bu, dağınıklığından öte, ulusal bir israf değil mi? Ya da her aşamadaki örgün öğretim sistemini ezberden ve öğretim boyutundan kurtarmayı sağlamaya yardım edecek araştırmalar yapılmadan, neredeyse tüm araştırmaları İnternet eksenli yapma eğilimini "değerli kılmak" ve çözüm olarak sunmak. İsrarlar, bilime ayrılan yeni kaynakları da kısıtlamakta. Değil mi?

Barış Gümüşbaş

Dijle Üniversitesi Batman Teknik Eğitim Fak.
Batman

e-posta: barisgumusbas@mynet.com

Kitap Okumanın Önemi

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi öğrencisiyim. Bu yazımda da kitabın önemi ve bilimsel gelişmelere neden yetişemiyoruz konusunu irdelemek istiyorum. Bence geleceğin kaderi bir ölçüde bilime bağlı. Bir dönem Batı, Sanayi Devrimi yaparken biz bunun gerisinde kaldık ve bunun ceremesini hâlâ çekiyoruz. Yani bilimin gelişmesiyle birçok alanda gelişme olacağını ve ülkemizin dünya standartlarına geleceğini düşünüyorum. Ama bunun için hem çok çalışmalı, verim artırıcı yöntemler ortaya koymalı, hem de eğitim sistemimizdeki sorunları gidermeliyiz. Bütün bunları başarmanın tek yoluysa bana göre okumak. Yaptığımız iş, eğitim düzeyimiz ne olursa olsun okumaktan ödün vermemeliyiz. İlk anda insana basit bir çözümmüş gibi geliyor, ama bence kitap

okumak çalışmanın temelini oluşturuyor. Kitap insanın ufkunu genişletiyor, düşünme yeteneğini artırıyor, olaylar hakkında yorum yapabilmeyi sağlıyor. Dahası da var; sayamayacağım kadar. Yaşamımızın değişmesini istiyorsak önce kitap okuyalım.

Ulvi Çukur
Ankara

e-posta: ulvicukur@mynet.com

Zamanın Önemi

Kişi yemeye, içmeye gereksinim duyduğu kadar zamana da gerek duyar. Zamanı saniyeler, dakikalar, saatler olarak belirtmek mümkün değildir. Bence zaman, yaşamımızın tümüdür.

Kişi yaşamında yapabileceğinin en olağanüstüsünü yapmalı. Yapabileceklerine ulaşmak, bazen zor bazen kolay olsa da, yaşamı boyunca bunun için mücadele etmeli. Bizler ulaşmak istedik-

Serbest Kürsü

Işıklı Kargı İlköğretim Okulu için Elele

Silifke'nin Işıklı Kargı İlköğretim Okulu'nda görev yapan bir sınıf öğretmeniyim. Eğitimciliği ve öğrencilerimi çok seviyorum. Köyümüz ilçeye 30 km uzaklıkta. İki arkadaşım bu köyde görev yapıyoruz. Eylül ayından beri öğretmen arkadaşlarla birlikte, canımızı dişimize takıp, özveriyle okulumuz için çabaladık. Köy halkının da katkılarının büyük olduğunu söylemeden geçemeyeceğim. Turizm beldesi olan Yeşilovacık'taki Tisan tatil köyü sakinlerinin yardımıyla da okulumuzun lojman bölümünün tadilatını yaptırarak, üç yeni sınıf oluşturduk. Okulumuzda şu anda 49 öğrenci öğrenim görmekte. Okulumuz personel azlığından ötürü birleştirilmiş sınıf uygulaması yapıyor. Yoğun çalışmalarla okulumuzun dış görünüşünü ve eğitim materyallerini çoğalttık, değiştirdik. Ama hâlâ yetersizlikler söz konusu. Örneğin, televizyon, vcd, bilgisayar, tepegöz ve eğitim cd'lerimiz yok. Yani kullanılmıyorsa bile her türlü eğitim araç gerecine gereksinimimiz var. Bizler her sınıfa bir kitaplık da oluşturduk. Ama hâlâ kütüphanemizde çeşitlilik yok.

Dergimizde bu mektubumu yayımlarsanız, belki bize destek olacaklar çıkacak. Her tür şiir, öykü, roman, ansiklopedi, süreli yayınlara gereksinim duyuyoruz.

Mustafa Keskin
Işıklı Kargı İÖ Sınıf Öğretmeni
Silifke-Mesin

lerimize ulaşırken belki de farkında olmadan zamanı kullanmış oluyoruz.

Nurcan Köseoğlu
Çayeli Vakıfbank Lisesi 1. Sınıf
Rize

Ezberlemek ya da Düşünmek

Ezberlemek ya da düşünerek sonuca ulaşmak. Sizce hangisi daha kolay? Hepimiz çok küçük yaşlarda eğitim yaşamına başladık. Bu eğitim aslında doğumdan ölüme kadar devam eden

bir süreç. Çünkü okuduğumuz, gördüğümüz ve yaşadığımız her olay bizler için birer eğitim olgusudur. Ama benim sözünü ettiğim eğitim, yalnızca okulda aldığımız eğitim.

Okul eğitimimiz, üniversite hariç yaklaşık 11-12 yıl sürer. Peki hiç düşündünüz mü, bu kadar yıl içerisinde okuduklarınızın yüzde kaçını aklınızda? Yüzde kaçını hayal meyal anımsıyorsunuz?

Şahsen ben, okuduklarımdan %70'ini anımsamıyorum. Nedenini düşündüğümde, "bu kadar yıl okudum, bilgi sahibi oldum mu" dediğimde içim sızlıyor. Birçok konu hakkında bilgi sahibi olmaya çalıştık, bazı konuları tekrar tekrar gördük, ve dedik ki ben artık bu konuları yaşamım boyunca unutmam. Ama gel gelelim en az bir yıl sonra unutmam dediklerimizin yerinde yeller esiyor. Bildiklerimizin çoğunu unutmuşuz. Acaba neden? Yanıtını buldum. Bizler öğrenmedik, ezberledik.

Ezberlemek... Bütün sorun bu sözcükte saklı. Yıllar boyu sürdürülen çaba yalnızca bu sözcük yüzünden uçup gidiyor. Şaka bir yana, elbette sorun sözcükte değil, o sözcüğün ortaya çıkardığı eylemde ve bizi bu eyleme mahkum eden zihniyetlerde. Yıllar yılı her konuda hep teorik bilgileri ezberleyip durduk. Şöyle bir düşünün, "eğitiminiz boyunca kaç kez laboratuvara girdiniz, öğrendiklerinizle ilgili deneyler yaptınız?" Eğitim sürecinde yaptığımız şu oldu: Sınavlar için ezberlemek; yazıları, formülleri ezberlemek. Hatta ezberlemekte zorlandıklarımızı da kağıtlara, sıralara yazdık. Bilginin ezberlenmeyeceğini düşünemeyen insanlar bu durumu "kopya çekmek" diye niteler...

Şimdi suçlu kim? Ezberlemeye karşı kendini savunan öğrenci mi, yoksa bizleri yalnızca teoriye bırakanlar mı?

Aslında suçlu kimse kim. Durum ortada, gelişmeye çalışan ama bir türlü beceremeyen, üretemeyen bir toplumdur!

Mert Ataç
Kocaeli Üniversitesi
Makine Mühendisliği Böl.

Değerli Okurlar, görüşlerinizi

400 kelimeyi geçmeyecek biçimde ve fotoğrafınızla birlikte "TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi, Forum Köşesi, Atatürk Bul. No:221 Kavaklıdere- Ankara" ya da "Forum Köşesi PK 52 Kavaklıdere 06100 Ankara" adresine gönderebilirsiniz. Görüşler aktarıldıkça 3. şahısları suçlayıcı ifadelerden kaçınılmasını rica ederiz. Forum'da ve Serbest Kürsü'de yayımlanan okuyucu görüşleri Bilim ve Teknik dergisini bağlamaz. Forum köşesine aşağıdaki telefon ve faks numaralarıyla da erişebilirsiniz: Tel: (312) 468 53 00 / 1067 (Gülgin Akbaba) Faks: (312) 427 66 77